

Ενημέρωση του Δασολόγου κ.Ηλία Ντρε για τις καταπατήσεις στο δάσος της Στροφυλιάς

Το παραλιακό δάσος της Στροφυλιάς εκτάσεως 20.000 στρεμμάτων, χαλεπίου πεύκης και κουκουναριάς μαζί με τις λιμνοθάλασσες Κοτυχίου – Προκόπου και Καλογριάς και τα Μαύρα Βουνά είναι Προστατευόμενη Περιοχή (Εθνικό πάρκο – Natura 2000, Συνθήκη Ramsar) με την αριθ. 12365/2009 Φ.Ε.Κ. 159 Δ/2009 Κοινή Υπουργική Απόφαση χρειάζεται αυξημένη προστασία.

Τμήμα του δάσους αυτού 800 περίπου στρεμμάτων στη θέση Σαμαραίικα περιοχής πρώην κοινότητας Μετοχίου Αχαΐας, έχει εκχερσωθεί και καταπατηθεί από ιδιώτες (Σαμαραίοι κλπ), πρέπει να προστατευτεί, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και οι Νόμοι του Κράτους.

Υπέρ των καταπατητών, τάσσονται όλες σχεδόν οι υπηρεσίες του Νομού Ηλείας πλην Δασαρχείου Αμαλιάδος, στηριζόμενοι κυρίως σε συναισθηματικούς λόγους και σε κατασκευασμένα ντοκουμέντα, ισχυριζόμενοι ότι αυτοί και μόνο λένε την αλήθεια.

Όλη την αλήθεια για τα Σαμαραίικα, δεν την λένουν αυτοί που θέλουν να κάνουν οικόπεδα το δάσος της Στροφυλιάς, για δικό τους συμφέρον.

Οι συναισθηματισμοί δεν αρκούν για να δικαιολογηθεί η καταστροφή οκτακοσίων (800) και πλέον στρεμμάτων του μοναδικού αυτού δάσους της Στροφυλιάς Αχαΐας. Δεν μιλούμε για το δάσος Στροφυλιάς Ηλείας. Αυτό έχει προ πολλού κατακρεουργηθεί, κυριολεκτικά, με νομιμοφανείς και μη τρόπους.

Ας πούμε λοιπόν και εμείς την αλήθεια όπως την γνωρίζουμε και την αποδεικνύουμε με πραγματικά ντοκουμέντα. Όχι με αοριστίες και αφορισμούς.

Λοιπόν: Οι Σαμαραίοι ήταν κτηνοτρόφοι από την ορεινή Αρκαδία (Βυτίνα) και ενοικίαζαν κατά την χειμερινή περίοδο την βοσκή του δάσους για τα αιγοπρόβατά τους, από την Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων. Τα καλοκαίρια πήγαιναν στην Αρκαδία.

Το έτος 1923 η κυβέρνηση Πλαστήρα, ακύρωσε τα παραχωρητήρια εκτάσεων του τότε Βασιλικού κτήματος Μανολάδας, προς τον Διάδοχο και μετέπειτα Βασιλέα Κωνσταντίνο και απαλλοτρίωσε τις αγροτικές εκτάσεις που είχαν οι Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαίου και Ταξιαρχών Αιγιαλείας. Τα δάση των Ιερών Μονών αυτών, εξαιρέθηκαν της απαλλοτριώσεως.

Η βοσκή των ζώων πλέον στο δάσος ήταν ελεύθερη στην κτηνοτροφία της περιοχής.

Για την διαμονή των στο δάσος, οι κτηνοτρόφοι κατασκεύαζαν, με την έγκριση των Ι.Μονών, καλύβες.

Κατά την κατοχή και την περίοδο του εμφυλίου πολέμου, μερικοί κτηνοτρόφοι «με ληστρικές εκ του συστάδην υλοτομίες, παράνομες εκχερσώσεις, καταλήψεις και καλλιέργειες,» στη θέση Σαμαραίικα, δημιούργησαν διάκενο στο δάσος διακοσίων περίπου στρεμμάτων.

Για την προστασία αυτών των εκτάσεων, το Δασαρχείο Πατρών, έπειτα από έγκριση του Υπουργείου Γεωργίας (193106/1953) εξέδωσε την αριθ. 1/1952 απαγορευτική διάταξη, η οποία απαγόρευσε επί δεκαετία την βοσκή παντός ζώου, επ' αόριστον την βοσκή των αιγών, την υλοτομία χλωρών, την κλαδονομή, εκρίζωση, εκχέρσωση, καλλιέργεια, κατάληψη, εγκατάσταση ποιμενοκαλύβων κλπ.

Κατά της απαγορευτικής αυτής διατάξεως (1/1952) εννέα Σαμαραίοι μεταξύ των οποίων ο Μιχαήλ Ν. Σάμαρης – πατέρας του καθηγητή κυρίου Νίκου Μιχαήλ Σάμαρη, και ο Νικόλαος Γ. Σπηλιόπουλος, ζήτησαν, με την από 11-1-1953 αίτησή τους προς το Υπουργείο Γεωργίας (Διεύθυνσης Δημοσίων Δασών), την ακύρωσή της.

Η αίτηση εξετάστηκε από τον Δασάρχη Πατρών και τον Επιθεωρητή Δασών Πατρών οι οποίοι πρότειναν την απόρριψή της. Ο Δασάρχης στην αναφορά του σημειώνει μεταξύ άλλων: «Δεν παραλείπουμε να αναφέρουμε σε εσάς ότι **κύριος σκοπός των αιτούντων είναι η συν τω χρόνω κατάληψη του απαγορευμένου δάσους των διακοσίων στρεμμάτων δια παρανόμου υλοτομίας και εκχερσώσεως**». Ο δε Επιθεωρητής Δασών διαπίστωσε την παρανομία και αναφέρει ότι: «Εκ μέρους τούτων (των παραπονούμενων) επεδείχθη μία πλήρης και απόλυτος περιφρόνησης προς τας διαταγές της Δασικής Υπηρεσίας». Συμφωνεί πλήρως προς τις απόψεις του Δασάρχη και εισηγείται της απόρριψη του αιτήματος ακύρωσης της 1/1952 απαγορευτικής διάταξης.

Έτσι οι “νομοταγείς πολίτες”, όχι μόνο δεν συμμορφώθηκαν αλλά επεξέτειναν τις καταλήψεις με εκχερσώσεις και καλλιέργειες στην τεράστια έκταση των οκτακοσίων (800) και πλέον στρεμμάτων του δάσους της Στροφυλιάς και ακόμα με απόλυτα άκυρους τίτλους, δήλωσαν την “ιδιοκτησία τους” στο εθνικό κτηματολόγιο με την βοήθεια βέβαια και της Διεύθυνσης Δασών Ηλείας, που ήταν αναρμόδια να δώσει στο κτηματολόγιο στοιχεία για τις εκτάσεις αυτές και μάλιστα λανθασμένα, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει γίνει καμία ενέργεια από καμία υπηρεσία για την διόρθωση του τεραστίου αυτού προβλήματος που έχει δημιουργηθεί.

Περί ορίων: Οι τότε κοινότητες Μετοχίου και Μανολάδος που ήταν στον ίδιο νομό (Αχαΐας και Ήλειδος) ζήτησαν από την αρμόδια Επιτροπή Ορίων να καθοριστούν τα όρια μεταξύ των δύο αυτών κοινοτήτων, πράγμα που έγινε με το από 19-06-1926 πρακτικό της. Το πρακτικό αυτό μαζί με άλλα, ορίζει ότι το δάσος της Μονής Ταξιάρχων, θα ανήκει στην περιοχή της κοινότητας Μανολάδος, το δε δάσος Στροφυλιάς (Μεγάλου Σπηλαίου) θα ανήκει στην κοινότητα Μετοχίου. Τα όρια των δύο αυτών δασών θα χρησιμεύουν και ως όρια των δύο κοινοτήτων όπου αυτά εφάπτονται.

Αντιρρήσεις στην οριοθέτηση εξέφρασε μόνο η κοινότητα Μετοχίου η οποία επιφυλάχτηκε να προσφύγει στο αρμόδιο Διοικητικό Δικαστήριο Ορίων, πράγμα που δεν έκανε.

Το έτος 1982, όταν είχε αρχίσει η αυθαίρετη δόμηση στη θέση Σαμαραΐκα, η κοινότητα Μανολάδος με προσφυγή της σε Νέα Επιτροπή Ορίων, διεκδίκησε τη θέση Σαμαραΐκα ως οικισμό της και ζήτησε την τροποποίηση των ορίων του έτους 1926. Η προσφυγή έγινε δεκτή από την Επιτροπή και με την αριθ. 2/1982 απόφασή της, τροποποίησε τα όρια του έτους 1926 και περιέλαβε την θέση Σαμαραΐκα εντός των ορίων της κοινότητας Μανολάδος.

Τα νέα αυτά όρια, αποτυπώθηκαν με προσθήκη στο Τοπογραφικό Διάγραμμα με τίτλο: Αγρόκτημα Π. ΜΑΝΟΛΑΔΑ Ν. Ηλείας. Αποτύπωση έτους 1983 κλίμακα: 1:5000 φύλλο 1, από το Τοπογραφικό Συνεργείο του Υπουργείου Γεωργίας που εργαζόνταν στην περιοχή, για τις ανάγκες διανομής των εποικιστικών εκτάσεων, στους ακτήμονες.

Στο τοπογραφικό αυτό διάγραμμα υπάρχουν και τα προηγούμενα της 2/1982 αποφάσεως όρια, τα οποία είναι ταυτόσημα με εκείνα του Τοπ. Διαγράμματος που έκανε το ίδιο τοπογραφικό συνεργείο για την περιοχή Μετοχίου με τίτλο: ΜΕΤΟΧΙ (ΠΑΤΡΩΝ ΑΧΑΪΑΣ) ΔΑΣΟΣ ΣΤΡΟΦΥΛΙΑΣ αποτύπωση 1985 φύλλο 3. Η κοινότητα Μετοχίου Αχαΐας, προσέφυγε κατά της αριθ. 2/1982 αποφάσεως στο Διοικητικό Δικαστήριο Ορίων Πύργου, το οποίο έπειτα από αυτοψία και έρευνα, εξέδωσε την αριθ. 1/1984 **ομόφωνη** απόφασή του με την οποία ακύρωσε την αριθ. 2/1982 απόφαση και απείχε νέου καθορισμού ορίων, για τον λόγο ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου ένα του άρθρου 27 του νόμου 1080/1980 για την αναθεώρηση των ορίων των δύο κοινοτήτων. “Αντιθέτως, το δικαστήριο σχημάτισε την πεποίθηση ότι ο κείμενος σήμερα στον **επίδικο χώρο**, οικισμό Σαμαραΐκα δεν υφίστατο κατά τον χρόνο εκδόσεως της ανωτέρω εκθέσεως (1926)”.

Τα όρια αυτά από το 1926 μέχρι πρόσφατα αναγνωρίζαν και οι Σαμαραΐοι. Σε δίκες ενώπιον των Ποινικών, Πολιτικών και Ακυρωτικών Δικαστηρίων αναφέρουν ότι η θέση Σαμαραΐκα βρίσκεται στην περιφέρεια Μετοχίου Αχαΐας, όπως όριζε η απόφαση της επιτροπής ορίων του έτους 1926.

Στις απογραφές της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας (Ηλείας), τα έτη 1961 και 1971 δεν βρέθηκαν κτίρια. Είναι γνωστό ότι με έγκριση της Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαίου, κατασκεύαζαν **μόνο** αχυροκαλύβες. Περί το έτος 1980 άρχισαν να κατασκευάζουν κτήρια παράνομα, όχι όμως όσα αναφέροντα στις απογραφές. Μάλιστα έχει απογραφεί και μία εκκλησία η οποία δεν υπάρχει ούτε υπήρχε ποτέ και η τοποθέτηση του “οικισμού” στον χάρτη της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού (Γ.Υ.Σ.) έγινε με παραποίηση των ορίων έτσι ώστε τα Σαμαραΐκα να βρεθούν εντός των ορίων Μανολάδος.

Κτηματολόγιο: Το αποκορύφωμα της παρανομίας αποτελεί το γεγονός της εγγραφής στο Εθνικό Κτηματολόγιο των εκτάσεων (800 στρέμματα) αυτών ως ιδιοκτησία των καταπατητών με τίτλους **απολύτως άκυρους**, σύμφωνα με το άρθρο 280 παρ.3 του Ν.Δ.86/1969 Περί Δασικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 13 Ν.Δ. 996/1971.

Αυτό, επειδή οι εκτάσεις που δηλώθηκαν έχουν προέλθει από εκχέρσωση και καταπάτηση Δημοσίου δάσους, έχουν κηρυχθεί αναδασωτές και προστατεύονται από το Σύνταγμα (άρθρο 117 παρ.3) και τους νόμους του Κράτους.

Αυτές οι παράνομες ενέργειες γίνονται με την ανοχή, αν όχι και με τη συνδρομή Δημοσίων Υπηρεσιών, ιδίως του Νομού Ηλείας

Έτσι όπως έχει στηθεί το παιχνίδι, με την Διεύθυνση Γεωργικής Ανάπτυξης Ηλείας, να βεβαιώνει με επίσημα έγγραφα της, ότι τα Σαμαραΐκα είναι στην περιοχή της και τα χαρακτηρίζει εποικιστικές εκτάσεις, μη δεχόμενη την αριθ. 2940/5-08-2009 διαταγή του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, Διεύθυνση Πολιτικής Γής, το οποίο έπειτα από επιτόπια έρευνα αρμοδίου υπαλλήλου του, αποφαινεται ότι η έκταση της θέσης Σαμαραΐκα **δεν είναι εποικιστική και υπάγεται στην Διοίκηση και Διαχείριση της Διεύθυνσης Δασών Αχαΐας** και τον Δήμο Βουπρασίας (Κοινότητα Μανολάδος), να υποδεικνύει ως όριά της στο Εθνικό Κτηματολόγιο τη θέση Σαμαραΐκα, αλλά και η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος όπως και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου – Δ. Ελλάδας και Ιονίου, με την συγκρότηση Επιτροπών που δεν προβλέπονται από τους επικαλούμενους, αορίστως, νόμους στις αποφάσεις τους, που συνολικά έχουν 626 άρθρα, χωρίς κανένα από αυτά να δίνει αρμοδιότητα για συγκρότηση Επιτροπών που να τροποποιούν τα όρια, όπως έκαναν οι αποφάσεις αυτές,

Τα όρια των δύο Κοινοτήτων έχουν αποτυπωθεί τόσο από την Γ.Υ.Σ. όσο και από την Τοπογραφική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας από το 1946 τουλάχιστον όπου η θέση Σαμαραίικα τοποθετείται εντός του Δάσους της Στροφυλιάς Ι.Μ. Μεγάλου Σπηλαιίου της περιοχής Μετοχίου Αχαΐας.

Οικισμός: Ο ισχυρισμός ότι τα Σαμαραίικα αποτελούν οικισμό, απογεγραμμένο μάλιστα από την Στατιστική Υπηρεσία ως οικισμός Μανολάδος, δεν είναι βάσιμος, διότι δεν αποδεικνύεται ότι έχει νόμιμη υπόσταση κατά την Πολεοδομική Νομοθεσία, δεδομένου ότι ο Νομάρχης Ηλείας που καθόρισε όρια οικισμού και όρους δόμησης το έτος 1988 με την αριθ. 2701/21-07-1988 απόφασή του, την ανακάλεσε ως παράνομη με την αριθ. 1777/12-06-1990 απόφασή του (Φ.Ε.Κ. 338Δ/1990), έπειτα από ενέργειες της ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.

Για τα αυθαίρετα κτίρια, περίπου δέκα, που κατασκευάστηκαν διάσπαρτα στον χώρο των 800 στρεμμάτων, εκκρεμούν διαδικασίες στο Διοικητικό Εφετείο Πατρών και στο Δασαρχείο Πατρών.

Πέρα από όσα αναφέρθηκαν, πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα **γιατί δεν έτυχαν Γεωργικής Αποκατάστασης** οι Σαμαραίοι ως ακτήμονες, που ισχυρίζονται ότι είναι μόνιμοι κάτοικοι της Μανολάδος από πάππου προς πάππου;

Σημειώνουμε ότι εάν η θέση Σαμαραίικα υπαχθεί στις υπηρεσίες του Νομού Ηλείας, είναι βέβαιο ότι θα θεωρηθούν εποικιστικές, οπότε σύμφωνα με τις διατάξεις των Νόμων 3147/2003 άρθρο 11 παρ. 2 και 4061/2012 άρθρο 36 παρ. 10 θα καταχωρηθούν ως ιδιοκτησία των Σαμαραίων αφού το Δημόσιο «στις εκτάσεις του κτήματος Μανολάδος που κατέχονται από τρίτους.....δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας στο Δημόσιο».

Ηλίας Ντρες
Δασολόγος